

Seriál: Léčení

Jeshua ben Joseph prostřednictvím Pamelý Kribbe

www.jeshua.net

© Pamela Kribbe 2005

Drazí přátelé, činí mi velké potěšení, že s vámi mohu opět pobýt. Všichni jste stateční bojovníci. Jen samotná vaše přítomnost ve fyzickém těle na Zemi v dnešní době vypovídá o vaší ohromné odvaze a připravenosti čelit temnotě, vnitřní a vnější, a zaměřit na ni své Světlo, Světlo svého vědomí. Jste bojovníci v duchovním smyslu a vaše zbroj spočívá stejnou měrou v soucitu, jako v soudnosti. Strachy a iluze vaší reality se nedají překonat jen láskou a soucitem. Tyto základní, převážně ženské přednosti potřebují být doplněny mužskými kvalitami srozumitelnosti a soudnosti. Soucit vám dává schopnost vnímat jiskřičku Světla v každém vyjádření duality, například rozeznat Světlo něčí duše i v případě, že je jeho osobnost plná negativity. Díky soudnosti si uvědomujete přítomnost strachu a energií spojených s mocí v každém takovém výrazu a umožňuje vám to se od něj vzdálit, nechat ho odejít z vašeho energetického pole. Abyste seznali, kdo jste, musíte nechat odejít vše, čím nejste. Soudnost vám pomůže propustit to, čím nejste. Rozlišení je "energií meče", energií, jež vám pomáhá stanovit vlastní hranice a nalézt svou vlastní cestu. Já ji označuji jako mužskou energii, a je nezbytným doplňkem ženských kvalit porozumění a odpuštění. Zdůrazňuji v tomto poselství význam "meče rozlišení", neboť úzce souvisí s tématem, o němž dnes budeme mluvit.

Dnes bych rád mluvil o vašem vztahu s vašimi rodiči a s rodinou, co níž jste se narodili, obecně. Jakmile vstoupíte na cestu duchovního růstu, dostane se v nějakém bodě toto téma do popředí vaší pozornosti.

Na vaše zrození ve fyzickém těle by se dalo pohlížet jako na pád do temnoty, pokud ji oddělíte od jakýchkoliv představ spojených s hříchem nebo vinou. Proces zrození je vskutku ponorem do hlubin, k němuž jste se vědomě na úrovni nějaké části své duše rozhodli. V jádru své duše jste se rozhodli přijmout tuto současnou inkarnaci a pociťovali jste onu důvěru a houževnatost potřebné k "dokončení mise". Nicméně v okamžiku, kdy se ponoříte, abych tak řekl, jste namočení do stavu ne-znalosti, stavu dočasného nevědomí. Jakmile vstoupíte do hmotné reality Země, vaše vědomí je zahaleno či hypnotizováno určitými iluzemi, které nejsou ničím jiným, než hluboce zakořeněnými zvyky většiny lidí na Zemi. To je ta síť, jež je na vás vržena.

Když vstoupíte do pozemského života, je vzpomínka na "druhou stranu" stále čerstvá a živá. Nemáte však slova k jejímu vyjádření, žádný způsob, jak sdělit její skutečnost, ty jednoduché věci jako bezpodmínečnou lásku a bezpečí, které vás obklopují na každém kroku. Energie Domova je pro vás stále zjevná, jako vjem vody pro rybu. Ale pak vstoupíte do fyzického světa a psychologické reality svých rodičů. Natáhnete se k nim, chcete uchovat při životě onen pocit Domova, ale zdá se, že jste odstřiženi, jako by kolem té vaší "rybí části" byla hozena síť. Toto je trauma zrození, které obsahuje aspekty fyzické, stejně jako hluboce duchovní.

Síť, jež vás zachytí při pádu, je převážně utkána ze způsobu bytí vašich rodičů, jejich základního pohledu na život, jejich poměru vůči jim samotným, jejich nadějí a přání týkajících se vás. V době vašeho narození bylo kolektivní vědomí na Zemi stále ve spárech vědomí založeného na egu, a je dodnes. Časy se mění, ale existuje jakési počáteční stádium, během

něhož věci potřebují získat hybnost, než je skutečně provedena opravdová, základní změna. V současnosti jste stále ještě v této počáteční fázi, a vaše vnitřní práce je v této souvislosti životně důležitá. Takže, když jste vstoupili na Zemi, dostali jste se do reality pod vládou vědomí založeného na egu a seznámili jste se s ní prostřednictvím energie svých rodičů.

Po vstupu do reality vědomí založeného na egu, jak ho reprezentují vši rodiče, se musíte vypořádat s řadou iluzí postupujících vše, z nichž bych rád jmenoval 3 důležité.

1. Ztráta mistrovství

První iluzí je iluze ztráty mistrovství. Tato iluze vás nutí zapomenout, zatímco vyrůstáte a stáváte se dospělými, že jste stvořiteli všech událostí ve svém životě. Většina lidí neuznává dění ve svém životě jako svou vlastní kreaci. Často se cítí být oběťmi "vyšších sil", které utvářejí a tvarují jejich život. Toto je ztráta mistrovství.

2. Ztráta jednoty

S ponorem do lidského kolektivního vědomí, jak je zpodobňováno vašimi rodiči, ztrácíte též pocit jednoty se vším, co žije. Základní uvědomění "jednoty se všemi věcmi" je pozvolna filtrováno ven z vašeho vědomí. Jste povzbuzováni k vybudování svého vlastního ega. Podle vědomí založeného na egu jsme v podstatě oddělené bytosti, bojující o svou existenci, o přežití, potravu a uznání. Zdá se nám, že jsme uvězněni ve svém vlastním těle a uzamčeni do své vlastní psychologické reality, bez jakýchkoliv opravdových a otevřených spojení k "těm druhým". To je iluze oddělenosti a onen truchlivý pocit osamocení, jenž ji provází.

3. Ztráta lásky

A pak dochází ke ztrátě lásky, čímž myslím pocit bezpodmínečné lásky a bezpečí, jenž patří k vaší samotné podstatě jako přirozené právo od narození. Jakmile vstoupíte na pozemskou rovinu, na níž energie lásky vůbec není zcela evidentní, začnete si postupně plést lásku se všemi druhy energií, které láskou nejsou, jako obdivem, bohatstvím či emocionální závislostí. Tyto popletené představy lásky ovlivňují vaše vztahy a v zásadě vás nutí trvale hledat něco mimo sebe, abyste znovu získali onen pocit bezpodmínečné lásky, jenž vlastně je hluboko ve vašem nitru.

Jak vás tyto iluze či ztráty ovlivní, to závisí na specifické energii vašeho rodičovského domu a vašeho rodinného prostředí. Obecně je rodičovské vědomí směsí ega a srdce, strachu a Světla. Existují určité oblasti, na nichž vaši rodiče budou pravděpodobně velmi lpět nebo budou závislí na výše uvedených iluzích. Ale v jiných bodech mohou být docela osvícení, například díky tomu, že v nějakém směru prožili utrpení a vnitřní růst, což otevřelo jejich srdce. Specifický způsob, jakým vězí v iluzích vědomí založeného na egu, je odlišný pro každého rodiče či rodinu.

Když vstoupíte do této zvláštní sestavy energií vytvářejících rodinu, v níž se narodíte, je vaše vědomí široce otevřeno, zatím bez znatelného pocitu osobních hranic. Jako miminko vstřebáváte energie svých rodičů velmi důkladně - jako základní otisk, jenž bude mít hluboký vliv na to, jak později budete věci prožívat. Ještě neexistuje žádný filtr. Až mnohem později, kdy si uvědomíte sebe jako sebe sama, zhruba během puberty, si vypěstujete vědomí potřebné k vytržení těchto energií a zjistíte, co vám připadá dobré a

přirozené a co ne.

Nejdříve se velice silně přikloníte k paradigmatu svých rodičů, a poté, jako rostete a získáváte více sebeuvědomění, začnete zpochybňovat názory svých rodičů, jelikož hledáte pocit své vlastní identity. Tento

proces psychologického zrání je velmi podobný přechodu od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci. Přirozená stádia pozemského života, biologické a psychologické cykly a období, mají vztah k fázím přirozeného růstu v duchovním smyslu. Přechod od vědomí založeného na egu k vědomí založenému na srdci často probíhá bok po boku s překonáváním omezujících, ustrašených energií, které ovládaly rodinu, do níž jste se narodili.

Vesmírné porodní trauma, které zažíváte při svém zrození jako individuální duše /viz kapitola Kosmické porodní bolesti/, se do určité míry opakuje pokaždé, když začínáte nový pozemský život. V čase vašeho zrození vaši rodiče patří energii Země. Již se přizpůsobili této dimenzi, zde platícím zákonům. Často se jedná o omezující zákony, které vůbec nejsou pro dítě zjevné. Rodiče tedy pro dítě představují vědomí založené na egu, energie oněch tří iluzí. Dítě se s nimi setkává prostřednictvím rodičovského domova, a způsob, jakým se formovaly v rodičích, bude dítě výrazně ovlivňovat po zbytek jeho života.

Obzvláště během prvních tří měsíců dítě své okolí velice intenzivně vstřebává. Energie rodičů se noří do dětského vědomí nerušeného racionálním myšlením či ochranou. Na druhou stranu v jeho paměti stále existuje "kousek nebe", část vědomí dítěte, nedotčená iluzemi, která zná lásku, mistrovství a jednotu jako přirozený stav bytí. Toto uvědomění se střetává s okolními energiemi založenými na egu, a jde o skutečně bolestivý konflikt. Může to dítě přinutit k tomu, aby se toužilo otočit a vrátit "domů", může to způsobit vážný odpor vůči životu na samém počátku. Je to vskutku nové opakování vesmírného porodního traumatu.

Jak se dítě vypořádá s touto kolizí či střetem energií? Nejčastěji některé části sama sebe vypne. Některé části jeho vědomí se ukryjí. Dítě bude tíhnout k tomu, aby vyhovělo energiím rodičů, přizpůsobilo se jim, neboť je na nich od začátku zcela závislé. Dítě je tělesně velice zranitelné a má velkou touhu být rodiči vyživováno a milováno. Jeho vzpomínka na přirozený stav jednoty, lásky a mistrovství je vlastně jeho darem rodičům, ale oni nejsou většinou schopni tento dar přijmout, jakmile byli zahaleni energií iluzí. Nejsou tedy schopni toto dítě opravdově přijmout.

Rodiče byli v jistém okamžiku samozřejmě též dětmi, a prošli tímto procesem. Rodiče nevnucují své strachy a iluze svým dětem vědomě. Nicméně, jako dospělí bezděky vstřebali mnoho energií vědomí založeného na egu.

V okamžiku narození dítěte rodiče často projdou dočasným probuzením. Když sledují, jak to nevinné malé stvoření vychází z lůna, svěřuje samo sebe světu, tak otevřené a zranitelné, probudí to skoro v každém hluboký pocit bázně. Tento posvátný okamžik ve vědomích rodičů otevírá doširoka dveře Domů a oni - nevědomky natáhnou ruku k onomu božskému jádru uvnitř sebe, které zná bezpodmínečnou lásku a jednotu. Na chvíli vstoupí do posvátného prostoru a vnímají, kým za všemi těmi iluzemi jsou. Ale často jde o dočasný stav blaženosti, neboť se poté věci uklidní a "vrátí k normálu". Jejich způsob myšlení a cítění bude směřovat k pádu zpět do

obvyklých vzorců. A dochází tedy opět k uzavření vědomí založeného na srdci.

A co se stane s dítětem, když vyrůstá? Většina dětí se rozhodne natolik přizpůsobit rodičovskému systému, že ztratí kontakt se svou původní energií duše, již si bylo v začátcích své inkarnace ještě stále velmi vědomo. V této první fázi života (do puberty) se natolik věnuje zaměření sebe sama do tohoto světa a na získání lásky pozornosti svých rodičů, že samo zapomene, kým je.

Jaký má toto na dítě vliv? V dítěti je nekontrolovaná touha po lásce a bezpečí, a když zakopne o ustrašené, zablokované části v energii rodičů, bude jimi zmateno. Bude zažívat bolest a pocit opuštění. Ale samo před sebou tyto emoce ukryje, neboť jsou příliš bolestné na to, abyste si je mohli plně uvědomit, dokud jste ve stavu takové zranitelnosti a otevřenosti. A dítě udělá to, že si zakryje oči a vytvoří iluzorní představu lásky. Aby po emocionální stránce přežilo, nechá se zmást mylnou představou rodičů, protože pokud není dostupná bezpodmínečná láska, je ta podmíněná lepší než žádná. Dítě v zásadě učiní všechno možné, aby získalo lásku a bezpečí, které potřebuje a pamatuje z Domova. A proto tedy zamění ty špatné energie za lásku. Například si poplete lásku s rodičovskou pýchou nad nějakým významným činem nebo s tím, že rodič dítěte emocionálně potřebuje.

Kdykoliv dítě dosáhne něčeho, nač je pak rodič pyšný a dítě je za to chváleno, mohou děti vnímat, že se jejich srdce otevírá z čiré radosti nad tím, že jsou oblíbeny a oceňovány. Jenže, pokud rodičovská pýcha nepochází ze zdroje opravdového porozumění dítěti, pokud není založena na tom, oč dítě samo usiluje, ale více na tom, co od dítěte očekává společnost, pak je ta pýcha ve skutečnosti určitým druhem jedu. Dítě je odměňováno za to, že žije dle vnějších měřítek, zatímco láska znamená, že pochopíte vnitřní standardy dětí - čeho samy pro sebe chtějí v tomto životě dosáhnout. Jakmile je pozornost systematicky zaměřována na vnější úspěch, dítě bude klamně přivedeno k víře, že úspěch rovná se lásce, a budou tíhnout k výčitkám svědomí, když nebudou zrovna dělat to, "co je správné", co se od nich očekává podle vnějších měřítek. V dospělosti se mohou stát někým, kdo nepozná, že někdo narušuje jejich hranice nebo že pracují příliš tvrdě. Jednoduše zjistí, že cítí nutnost stále něčeho dosahovat, aniž by pochopily, proč se tvrdá práce stala závislostí.

K další deformaci opravdové energie lásky dochází, když si dítě začne plést lásku s emocionální závislostí. Mnohé děti si připadají milované, pokud cítí, že je jejich rodiče potřebují. Ve skutečnosti zaplňují díru v srdci svého rodiče, díru vzniklou díky tomu, že se rodiče sami o sebe nepostarali, a když tam vstoupí dítě, nabízí samo sebe jako náhradního rodiče. Snaží se poskytnout lásku a podporu, již rodiče ve svém nitru postrádají. Takto tedy chce potěšit rodiče a získat lásku, již tak velmi potřebuje. Ale tento druh služby není samozřejmě láskou. Jde o nebezpečný propletenec energií, jenž později způsobí spoustu potíží jak ve vztahu mezi rodiči a dítětem, tak v důvěrných vztazích, do nichž dítě v dospělosti vstoupí.

Mnoho rodičů zažilo nedostatek bezpodmínečné lásky během svého vlastního dětství. Stejně tak nebyli svými rodiči opravdově přijati. To zanechalo v jejich bytosti hluboko usazenou bolest a pocit opuštěnosti. Když mají sami dítě, přijmou je se smíšenými pocity. Na jedné straně v nich je opravdová láska, ale na straně druhé existuje podvědomá potřeba "nahradit ztrátu". Rodič často zkouší vyléčit svá emocionální zranění prostřednictvím svého vztahu se svým dítětem.

Poselství Ježíše - Propouštění rodiny, do níž jste ze narodili

Uveřejnil(a) Lenka
Neděle, 14 Březen 2010 22:31

Pokud tak činí nevědomě, využije dítě jako náhradního rodiče dítě jim má dát onu lásku, již tak bolestně postrádali ve svém vlastním dětství.

Jakmile se toto stane, dítěti se naprosto pomíchá význam slov "miluji tě" a "potřebuji tě". Energie dítěte již nebude nadále patřit jemu, protože bude vnímáno její odsávání potřebou rodiče, a toto odsávání bude vlastně dítěti příjemné! Poskytne falešný pocit bezpečí, což v dospělosti dítě povede k tomu, že bude mít pocit, že je někým hluboce milováno, pokud jeho energie bude odčerpávána a vlastněna onou osobou. Bude si připadat milováno a uznáváno, zatímco půjde na hranice svých možností, aby dalo co nejvíce. Bude považovat emocionální závislost, dokonce žárlivost a panovačnost za formu lásky, přičemž tyto energie jsou jejím přímým protikladem. Tato tragická ztráta sebe sama se rodí ze spojení lásky s potřebou.

Až doposud jsem kladl důraz na fakt, že když přijdete jako dítě na Zemi, jste ponořeni do "oceánu zapomnění", do sítě iluzí, která se vás zprvu zdá velice důkladně svazovat. Nicméně, na úrovni duše si toto svedení z cesty vědomě umožňujete. Při své inkarnaci na Zemi hluboko ve svém nitru věříte, že najdete řešení a cestu ven. Je vaším posláním, abyste našli cestu ven z iluzí a vnesli do světa "energii řešení", energii lásky a průzračnosti, dostupnou všem.

V jistých obdobích vašeho života přijdou příležitosti a možnosti, které vám pomohou s naplněním této mise. Jak budete dospívat, budete se setkávat s určitými lidmi či situacemi, zvoucími nebo vyzývajícími vás k tomu, abyste zjistili, kým jste. Budete životem jemně postrkováni nebo - pokud jste zatvrzelí - vehementně provokováni k "rozmotání uzlu". Musíte propustit mylné představy o lásce, které byly součástí vaší výchovy, součástí energie vašich rodičů. Může to vyvolat krizi identity, podobnou tomu, co bylo popsáno v první části této knihy jako první fáze přechodu od ega k srdci. Může se zdát, že nic již není jisté a že všechno, v co jste věřili, je zkoumáno pod drobnohledem. Vskutku, vaše duše nenechá kámen na kameni, aby vás dostala Domů. Vaše duše bude vytrvale klepat na vaše dveře, dokud neotevřete a sami sebe nepropustíte na svobodu.

Významné události ve vašem životě jsou vždy zaměřeny na to, aby vám poskytly příležitosti k růstu a návratu k tomu, kým jste. Ale je třeba odvahy a rozhodnosti k tomu, abyste při tomto průzkumu pronikli až na dno a znovu získali energii novorozeného dítěte, nedotčené iluzemi ztráty kontroly, lásky a jednoty.

Pravděpodobně shledáte, že chvíli vzdorujete energii své vlastní duše, neboť vás může odvádět od toho, co jste pro sebe považovali za normální a vhodné. Vaše duše vám může připadat jako svéhlavý host, neboť jste si doposud zvykali na světské způsoby, způsoby rodiny, do níž jste se narodili.

K uvolnění sebe sama z vědomí založeného na egu je zapotřebí jak mužské energie sebevědomí a soudnosti, tak ženské energie lásky a pochopení. Co se vašich rodičů týká, rozlišení znamená, že se vzdálíte od ustrašených a omezujících energií, jimiž vás krmili. Vzpomeňte na důležitost oné "energie meče", již jsem zmínil na začátku. Abyste se mohli v duchovním smyslu pustit své původní rodiny, musíte být schopni rozlišovat mezi energií jejich a vaší vlastní a musíte být schopni "přeseknout lana", které vás omezují a dusí.

Zde nejde v první řadě o vyjádření hněvu a frustrace vůči vašim rodičům či abyste jim řekli, kde u vás udělali chybu. Někdy může být dobré, zkusit jim vysvětlit svůj postoj a své pocity. Ale v mnoha případech možná ani nepochopí, co se jim snažíte říci. Nemusí rezonovat s tou částí vás, která je "odlišná" a v rozporu s jejich pohledem na život. Uvolnění vazeb na rodičovskou energii znamená především a hlavně uvolnit tuto energii z vaší vlastní mysli a emocí. Jde o to, nahlédnout do svého nitra a zjistit, do jaké míry zcela samozřejmě žijete podle souboru iluzí svých rodičů, jejich příkazů a zákazů, které byly založeny na strachu a soudech.

Jakmile si v tomto zjednáte jasno a dovolíte si to propustit, budete jim moci svobodně odpustit a skutečně "opustit dům rodičů". Teprve poté, co přetnete na vnitřní úrovni tuto lana a převezmete odpovědnost za svůj vlastní život, můžete doopravdy nechat své rodiče na pokoji. Budete muset jasně říci "ne" jejich strachům a iluzím (meč rozlišení), ale zároveň zjistíte, že vaši rodiče nejsou identičtí se svými strachy a iluzemi. Jsou též dětmi Božími, které se pouze snaží splnit poslání své duše. Jakmile toto pochopíte, budete vnímat jejich nevinnost a budete moci odpustit.

V určitém smyslu jste byli oběťmi svých rodičů - neboť za dnů vašeho dětství představovali vědomí založené na egu. Dočasně a částečně jste dosud žili podle jejich iluzí. Jako jejich dítě jste vlastně neměli na výběr. Nicméně právě překonání pocitu, že jste zde obětí, je jedním z těch největších průlomů, jichž můžete ve svém životě dosáhnout. Umíte-li rozpoznat hluboké energetické otisky ze svého dětství a vědomě se rozhodnete, které z nich vám jsou ku prospěchu a kterých byste se raději zbavili, jste svobodným člověkem. To je mistrovství.

Pak se již nadále podvědomě nepřizpůsobujete přáním a touhám svých rodičů, pokud nejsou vaše vlastní. Zároveň se však proti nim ani nebouříte. Jste schopni vidět, že ony mylné představy, jež vám nabídli, prostě nejsou vaše. Tečka. Není třeba odsoudit své rodiče za to, že vás těmito aspekty zatížili. Můžete být zároveň milující i soudní.

Dalo by se říci, že jste s vědomím založeným na egu seznámeni skrze své rodiče a skrze ně je též překračujete, tím, že je s láskou a odpuštěním propustíte a uznáte sebe sama jako onoho nezávislého Mistra, jímž jste.

Pracovníci Světla a jejich rodiče

V tomto bodě bych rád promluvil konkrétně o duších pracovníků Světla, s ohledem na rodinu, kde se narodili. Pracovníci Světla v sobě často nesou zvláštní úkol vztahující se k jejich rodičům či rodině. Když přijdou na Zemi, pracovníci Světla mají konkrétní záměr se probudit, uvolnit se z vědomí založeného na egu a osít Zemi semínky Kristova vědomí. Silněji než ostatní chtějí pracovníci Světla druhé učit a léčit, pomáhat jim dorůst k vědomí založenému na srdci.

Z tohoto důvodu se mnoho duší pracovníků Světla rodí rodičům či v rodinách, které silně vězí v realitě vědomí založeného na egu. Vzhledem k tomu, že jejich cílem je prolomit uvízlé a neměnné energetické vzorce, jsou pracovníci Světla přitahováni jako magnetem k "problémovým situacím", v nichž je energie nehybná jako ve slepé uličce. Pracovník Světla přichází s určitým uvědoměním, s jistým duchovním vnímáním, což ho nebo ji "odlišuje" a díky čemuž nezapadá do očekávání nebo ctižádostí rodiny. Světloňské dítě nějak, prostřednictvím

Poselství Ježíše - Propouštění rodiny, do níž jste ze narodili

Uveřejnil(a) Lenka
Neděle, 14 Březen 2010 22:31

toho, co vyzařuje či vyjadřuje jako svou pravdu, zpochybňuje základní rodinné představy o životě. Téměř instinktivně dělá vše pro to, aby se energie opět rozhybala a začala plynout.

Jakkoliv duše pracovníka Světla tímto nechce nic jiného, než být užitečná rodičům a rodině, oni na ni mohou pohlížet jako na podivnou, ba jako na černou ovci. Není-li vnitřní krása a čistota světloňského dítěte jako taková uznána, to se často přechodně ztratí v emocích osamění či dokonce deprese.

V počátku své inkarnace pracovníci Světla hluboce věří, že cestu ven naleznou, že překonají omezující energii rodiny, v níž se narodili. Na každý pád, když se opravdu narodí na Zemi a rostou, jsou vystaveni stejným dilematům a zmatkům jako jakékoliv jiné dítě. V jistém smyslu prožívají tento zmatek hlouběji a intenzivněji. Jelikož jsou duchovně uvědomělými dušemi, které jsou často starší a moudřejší než jejich rodiče, jsou si velmi dobře vědomy, že s energií jejich okolí "není něco v pořádku". Na vnitřní úrovni se čelně srážejí s energiemi rodičů, kteří nechápou či nerezonují s jejich smýšlením či chováním. Tato srážka v jejich nitru - při jejich něze a citlivosti - způsobuje velký zármutek. Musí si najít způsob, jak emocionálně přežít a jak se vyrovnat se skutečností, že sice své rodiče velmi milují, ale velice se od nich liší. Což způsobuje u pracovníků Světla mnoho psychologických problémů sahajících od osamělosti, nejistoty a strachu po závislost, depresi a sebevraždu.

Takže vaše putování na Zemi a temná místa, kde energie je nehybná a nepřátelská, není bez rizika. Je to nebezpečná mise. Nezapomínejte, proč vás nazývám statečnými bojovníky! Je to právě z tohoto důvodu, jste jako pionýři, kteří se odvažují na cizí a neznámé území. Neexistují žádné směrníky či značky. Prostředí, v němž svou cestu zahajujete, je nevlídné a nepřipomíná domov. Budete si muset sami stvořit energii domova, pouze se svými pocity a intuicí jako svým kompasem. Jako pracovník Světla jste pionýrem, jenž chce prolomit bariéry starých a dusivých myšlenkových vzorců a uvolnit v nich uvízlou energii. Téměř vždy jste ve svém okolí prvními, kteří tak činí. Se spřízněnými dušemi se setkáváte až později. Právě váš osamocený boj vám dává punc opravdového bojovníka, jímž jste. Budete muset úplně sami nalézt východisko, a jakmile to zvládnete, budete přitahovat do svého života podobně smýšlející duše, lidi, kteří zrcadlí váš probuzený stav bytí.

Osamělý boj, jímž vy všichni musíte projít, abyste našli své Světlo, je pro vás tím nejtěžším břemenem. Na úrovni duší jste si tuto stezku vybrali vědomě, avšak prožít to jako dítě z masa a krve je bolestivou záležitostí způsobující hluboká zranění. Radím vám, abyste vnímali a přijali tuto bolest v sobě, neboť pouze tím, že se s ní spojíte, ji můžete transformovat a uvolnit. Jakmile poznáte ono zraněné vnitřní dítě, které vzalo na svá křehká ramínka kříž odcizení, dostanete se k jádru svého břemene. A když proniknete k jádru, řešení je nablízku. Musíte jediné - s jasným a hlubokým uvědoměním - přijmout bolest onoho dítěte. Energie soucitu a hluboké úcty z tohoto uvědomění dosáhne k onomu dítěti. Zvednete ten kříž pouhým bytím sám sebou a tím, že budete opravdu milovat a ochraňovat tu svou část, která je "jiná". Právě takto přivedete dítě domů a splníte své poslání jako pionýr, jímž jste.

Rozpouštění rodinné karmy

Úkolem pracovníka Světla, s ohledem na rodinu, do níž se rodí, je stát se tím, kým je. Tím, že

Poselství Ježíše - Propouštění rodiny, do níž jste ze narodili

Uveřejnil(a) Lenka
Neděle, 14 Březen 2010 22:31

tak učiní, dokončí své poslání. Není jejich cílem svou rodinu změnit, není vaším úkolem měnit cokoli vně sebe. Nejste tu proto, abyste svět učinili lepším. Jste tu proto, abyste se probudili. A ano, až to uděláte, svět se stane lepším, neboť vaše Světlo ho ozáří a přinese radost a osvětlení také ostatním. Ale ne zaměřujte se na tento svět, ať již jde o vaši rodinu či jakýkoliv jiný vztah, do nějž vstoupíte.

Skutečná práce spočívá v propuštění všech těch kousíčků strachu a iluzí, založených na egu, které jste sami do takové hloubky jako dítě vstřebali. Poznávání těchto energetických otisků, které zčásti utvářely vaši osobnost, a uvolňování oněch částí téhož, které vám nepatří, je náročným a intenzivním procesem. Je to, jako byste odloupávali všechny vrstvy cibule, je to, jako byste se po druhé narodili.

Kladením důrazu na důkladnost tohoto vnitřního procesu, tohoto druhého narození, vás nechci odradit. Na druhou stranu bych ale byl rád, kdybyste sami k sobě pocítili hluboký respekt. Jste těmi nejstatečnějšími bojovníky, které znám. Jste pionýry, kteří rozsvěcejí své vlastní Světlo v místech temnoty a nenávisti, dláždí cestu novému vědomí na Zemi.

Není vaším úkolem rozšířit Světlo v srdci někoho dalšího. Je to jeho věc, zda to učiní. Vy můžete nabídnout jiskru, můžete být příkladem, ale nejste nikterak odpovědní za probuzení někoho jiného. Toto je třeba zdůraznit obzvláště s ohledem na rodinu, do níž jste ze narodili. Často instinktivně jako dítě cítíte, a vědoměji pak jako dospělí, že musíte své rodiče zachránit od jejich strachů a iluzí. Navíc si častokrát myslíte, že jste v této úloze selhali. Cítíte, že jste nebyli doopravdy schopni pomoci svým rodičům způsobem dle vašich představ.

Tento směr myšlení vychází z chybného vnímání toho, co ve skutečnosti znamená pomáhat a jaké je vaše poslání, co se vašich rodičů týká. Ve skutečnosti je situace taková:

Od svého zrození dále začínáte vstřebávat velice silně energie svých rodičů, jako by byly vaše vlastní. Již nejste schopni snadno určit, kde vy začínáte a kde oni končí. Protože vstřebáváte také jejich strachy a iluze, důvěrně se sblížíte s jejich emocionální zátěží. Tato zátěž jim mohla být předána prostřednictvím několika generací z obou stran rodiny. Může být přítomen i karmický aspekt, což znamená, že totéž téma se opakuje znovu a znovu, dokud není "kletba zrušena". Tomuto byste mohli říkat rodinná karma. Může jít o témata spojená s nevyrovnanou mužskou či ženskou energií, energie vycházející ze starých otrokářských tradic, témata náležející k určitým nemocem, atd. Tento druh karmické zátěže je vyřešen, když dojde k uvolnění její energie, a není tedy předána další generaci. Rodinná karma je rozpuštěna, jestliže alespoň jeden člen rodiny prolomí toto spojení tím, že sám sebe uvolní od emocionálního břemene, které vstřebával od dětství a které může být dokonce uloženo v jeho genech.

Ten člen rodiny, jenž "prolomí kletbu" to dělá hlavně a především proto, aby pomohl sám sobě. Týká se to zaměření na svůj vlastní vnitřní růst a expanzi. Tento růst a rozpínání ovlivňuje "energii rodiny". Otevírá členům oné rodiny možnost, aby též našli cestu ven. Pracovník Světla, jenž sám sebe vysvobodil z emocionální slepé uličky, připravuje pro ostatní ze své rodiny energetickou stopu. Toho dosáhne svou vnitřní prací a tím, co díky ní vyzařuje, nikoliv tím, že by o to skutečně usiloval či dokonce tlačil na ostatní, aby se změnili a posunuli kupředu. To, co své rodině energeticky nabízí, je možnost změny. Jeho energie jim zrcadlí možnost změny, a to

je vše, co má udělat.

Zda členové rodiny tuto stopu využijí, to je pouze na nich. Nikdy nejste odpovědní za rozhodnutí někoho jiného, zda se změní či nikoliv, a ani na tom nezávisí vaše duchovní poslání. Možná jste se osvobodili od karmické zátěže, již na vás vaše rodina uvalila, a sklízíte kvůli tomu posměch či jste svou rodinou odmítáni, a přesto bude vaše mise dokonale úspěšná. Rozdrtíte hypnotizující sevření, jímž karmické vzorce mohou ovlivňovat rodové linie, a pokud máte děti, toto emocionální břemeno jim nebude předáno. A to je poslání vaší duše.

Představte si, že žijete v údolí, které je poměrně neúrodné a suché. Celá vaše komunita vám říká, že nemůžete vyjít z tohoto údolí ven... že je to vše, co je. Zdá se, že si jako jediní vzpomínáte, že existuje i mnohem plodnější a bujnější území než toto. Takže po dlouhém zvažování se rozhodnete zkusit své štěstí a vyšplhat ven z onoho údolí. Ten výstup vás stojí neuvěřitelné množství síly a energie. Nejen, že je cesta velmi strmá, nejsou na ní ani žádné značky či nápisy, jichž byste se mohli zachytit. Zatímco šplháte vzhůru, necháváte za sebou stopu. V určitém okamžiku z údolí vyjdete a při pohledu na krajinu před vámi vás zaplaví radost a pocit poznání. Věděli jste, že tam venku je někde něco, co je mnohem více domovem než místo, kde jste se narodili. S nadšením pohlížíte dolů a vyhlížíte svou rodinu. Byli byste rádi, kdyby se k vám připojili a žasli nad tímto krásným výhledem. Rádi byste sdíleli své vítězství. Jenže tam dole nevidíte nikoho, a když si všimnete nějakých lidí v dáli, vůbec se nezdá, že by se o vaši cestu zajímali.

Toto se často duším pracovníků Světla stává. Prosím vás, abyste - v tomto ohledu - neželeli ztráty své rodiny. Tím, že vyjdete z údolí, proklestíte cestu a zanecháte stopu, jim poskytnete ohromnou službu. Tato stopa tam zůstane a jednoho dne bude využita kýmkoli, kdo bude chtít z údolí vylézt. Ta stopa je energetickým prostorem, jenž jste jim zpřístupnili.

Právě vybudování této stopy bylo vaším cílem, když jste se narodili těmto rodičům a v této rodině. Není vaším úkolem přimět vaši rodinu, aby šla také nahoru, ani ji vynést ven z údolí na ramenu! To není váš úkol. Kdykoliv se pokoušíte - obrazně řečeno - vléci své rodiče nebo rodinu vzhůru do onoho strmého kopce, bráníte svému vlastnímu růstu a budete rozčarováni a zklamáni. To není cesta duchovního růstu a alchymie. Ti ostatní, které milujete a s nimiž chcete své Světlo sdílet, si mohou zvolit žít v onom údolí ještě po další století či déle. Je to na nich. Ale jednoho dne, až nastane ten vhodný čas, objeví malou stezku vedoucí vzhůru a pomyslí si: "Jé, to je zajímavé, pojďme nahoru a vyzkoušejme to, tady dole mě to už moc nebaví." A vyrazí. Zahájí svou vlastní cestu vnitřního růstu, svůj vlastní výstup ke Světlu. A není báječné, není absolutně skvělé, že po cestě budou nacházet značky, stopu, jíž se mohou držet? Budou muset projít svými vlastními šarvátkami, ale budou mít před sebou maják, jenž jim posvítí na cestu. Jako pionýr jim proklestíte cestu divokým a neznámým územím, a cesta vydlážděná vaší vůlí bude využita s vděčností a úctou.

Abyste byli skutečně volní a abyste znovu získali své mistrovství jako nezávislá duchovní bytost, musíte pustit rodinu, do níž jste se narodili. Musíte je propustit, a to nejen jako jejich dítě, ale též jako jejich rodič. Vysvětlím vám toto dvojnásobné pouto. Dítě ve vás se potřebuje zbavit naděje, že vaši rodiče vám nabídnou bezpodmínečnou lásku a bezpečí. Ono dítě se musí v této záležitosti obrátit na vás a vy mu máte pomoci propustit onu zlostnou, smutnou a zklamanou

Poselství Ježíše - Propouštění rodiny, do níž jste ze narodili

Uveřejnil(a) Lenka
Neděle, 14 Březen 2010 22:31

část onoho dítěte, které se cítí vašimi rodiči zrazeno. To je ta dětská část. Nicméně se také potřebujete pustit té své části, jež chce být rodičem vašim rodičům. Pro duše pracovníků Světla je typické, že se v určitém stádiu svého růstu začnou cítit jako rodiče svých rodičů.

Díky své vrozené touze učit a uzdravovat a díky své duchovní uvědomělosti často vidí jasně iluze a strachy svých rodičů a chtějí je vyléčit. Což vás může dostat do mnoha sporů s rodiči, protože vaše touha pomoci je často propletena s podvědomou potřebou být uznán jako ten, kým doopravdy jste. Jinými slovy, ono zraněné dítě vaším prostřednictvím promlouvá, když se pokoušíte pomoci svým rodičům, a pokud se snažíte pomoci ostatním skrze onu svou zraněnou součást, je to recept na katastrofu. Vy skončíte zranění ještě více a vaši rodiče nejspíš budou naštvaní a zmatení.

Propustit své rodiče znamená nechat odejít jakoukoliv touhu je změnit. Musíte pochopit, že není vaší úlohou je kamkoliv vést. Vaším posláním je se vypořádat se svou vlastní stezkou - to je vše. Jakmile se doopravdy rozloučíte se svými rodiči, necháte odejít to dvojnásobné pouto, shledáte, že se mezi vámi a jimi otevírá nový prostor, mnohem volnější a otevřenější. Pokud jsou stále ještě naživu, vztah s vašimi rodiči se může stát méně napjatým, jelikož energie výčitek a viny odejde ze scény. Na druhou stranu můžete mít pocit, že se vám je nechce již tak často navštěvovat. Může prostě dojít k nedostatku společných zájmů. V každém případě se budete v tomto vztahu cítit mnohem volněji a budete si určovat vlastní kurs životem, bez potřeby jejich souhlasu či tendence se rozhněvat či naštvat, pokud s vámi nesouhlasí.

Ve svém životě se nyní můžete setkávat s lidmi, kteří patří do vaší "duchovní rodiny". Duchovní rodina nemá nic společného s biologií, geny či dědičností. Jde o rodinu spřízněných duší. Často je znáte z minulých životů, kde vás spojovalo přátelství, láska či společné poslání. Je velmi snadné s nimi vyjít, neboť sdílíte vnitřní podobnost, patříte ke stejné rodině. Zažíváte cosi jako návrat domů. To, kvůli čemu jste si mezi ostatními lidmi připadali odlišní a osamocení, se teprve zde stává základem vašeho spojení a oboustranného uznání.

Navazování spojení se svou duchovní rodinou je v pozemském životě opravdovým zdrojem radosti. Klíčem ke vpuštění této zkušenosti do vašeho života je nalezení vaší vlastní cesty "ven z údolí" a rozpoznání onoho vnitřní Světlo. Jste-li schopni uznat své vlastní Světlo v prostředí, které vám je neodráží nazpátek, stáváte se svobodnými a nezávislými. Nezatížení karmickými aspekty své historie, strachy a iluzemi, jež vás omezovaly, přitáhnete do svého života vztahy, které jsou založeny na lásce a respektu a které zrcadlí vaše probuzené božství.

© Pamela Kribbe 2005
www.jeshua.net
(pro www.reiki-centrumpraha.cz přeložila Lucka K.)